

отримання продукту кінцевим користувачем.

Література

1. Мюллендорф Р. Карренбауэр М. Производственный учет. Снижение и контроль издержек. Обеспечение их рациональной структуры: пер. с нем. М.И.Корсакова. – М.: ЗАО «ФБК-ПРЕСС», 2006. – 160 с.
2. Ананькина Е.А., Данилочкина Н.Г. Управление затратами. – М.: «Издательство ПРИОР», ИВАКО Аналитик, 1998.- 64 с.
3. Н.В. Чабанова, Ю.А. Василенко. Бухгалтерський фінансовий облік: Посібник. – К.: Видав. центр “Академія”, 2008. – 672с. (Альма-матер).

СУЧАСНА СТРУКТУРА СУБ'ЄКТІВ РЕГІОНАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ

Якимчук В.В.

Науковий керівник: Мазур А.Г., д.е.н., професор

В даній статті проведено дослідження системи управління в регіональних економічних структурах. Запропоновано структуру суб'єктів регіонального управління.

Постановка проблеми. Економічний суверенітет України призвів до розвитку економічної самостійності регіонів, що, в свою чергу, вимагає посилення пошуку і впровадження в практику прогресивних форм ведення економіки на регіональному рівні. У цьому зв'язку особливого значення набувають вивчення і висвітлення нагромадженого досвіду, правильне використання і застосування існуючих наукових розробок з питань господарського управління в регіональних системах, розроблення пропозицій по удосконаленню всієї роботи, пов'язаної з переходом на переважно регіональний рівень управління суспільними процесами.

В нових економічних умовах, на передній план висувається проблема трансформації існуючих форм управління розвитком регіону з орієнтацією на ринкові засади господарювання, формування економічного механізму управління на рівні регіонів, комплексного дослідження регіону як єдиного економічного і соціального організму.

Складність цього процесу підсилюється за рахунок специфічних особливостей переходу до ринку, властивих економіці регіонів, до яких слід віднести монополізацію виробництва, структурну деформацію економіки, інфляційні процеси, спад інвестиційної та інноваційної діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. З опублікованих останнім часом результатів фундаментальних досліджень із даної проблематики виділяються глибиною і шириною охоплення проблем регіонального розвитку та обґрунтованістю наукових положень праці О.М. Алімова, М.І. Долішнього, С.І. Дорогунцова, Б.М. Данилишина, Т.А. Заяць, В.І. Куценко, І.І. Лукінова, А.С. Лисецького, Е.М. Лібанової, В.К. Мамотова, А.Г. Мазура, В.К. Симоненка, М.І. Фащевського, В.І. Пили, М.Ф. Тимчука, Л.Г. Чернюк та М.Г. Чумаченка. Досить важливими є дослідження, виконані Радою по вивченню продуктивних сил України НАН України щодо розвитку продуктивних сил в регіональних економічних системах та Науково-дослідним інститутом Міністерства економіки стосовно удосконалення методології планування розвитку економіки регіонів.

Мета статті. Метою даної статті є дослідження сучасної структури управління в регіональних економічних системах. **Виклад основного матеріалу.** У нових економічних умовах економічна сутність регіонального управління докорінно змінюється, причому як в теоретичному, так і в практичному аспектах. В теоретичному плані, на наш погляд, важливо визначитись із самим поняттям "регіональне управління", яке більшістю науковців і практиків вживається як синонімічне поняттю "територіальне управління". Насправді, це зовсім не так. Щодо останнього, то територіальне управління має свій конкретний зміст – це вплив на процеси використання тих обмежених ресурсів, які є в наявності на даній території: земля, вода, мінеральні ресурси і т.д. Іншими словами, предметом територіального управління є в рамках міжрегіонального аспекту суспільного відтворення питання територіального розподілу праці, розподіл державних інвестицій і міжрегіональної інтеграції тощо. В цьому розумінні ми можемо говорити про територіальне управління в галузевих системах організації виробництва (територіальне галузеве управління) і про територіальне управління в рамках підприємств і організації відповідних галузей виробництва [1, 2, 3].

Регіональне ж управління ґрунтується на внутрірегіональному аспекті розвитку і пов'язується з формуванням відповідних пропорцій між елементами регіональної економіки, тобто складається в результаті формування системи господарювання на території регіону. Вищевизначені розмежовуючі ознаки можуть бути непереконливими, якщо зважити на те, що в спеціальній літературі територіальне управління трактується дещо інакше – як діяльність центральних органів і відповідних відомств у напрямку організації господарства даної території і як діяльність місцевих органів по організації всього господарства на підвідомчій їм території. По

великому рахунку, така постановка питання цілком справедлива, проте неважко передбачити, що тут мова йде не тільки про територіальне управління, але й про інші його види – галузеве, міжгалузеве, програмно-цільове, без використання яких керувати регіоном просто неможливо. Що ж до регіонального управління, то його специфіка полягає в тому, що, відрізняючись від усіх вищеперерахованих видів управління, воно включає в собі усі ці види інтегровано, не дорівнюючи їх сумі. Іншими словами, регіональне управління виражається функцією інтеграції усіх видів управління в даному регіоні.

Звідси, регіональне управління можна охарактеризувати як звужений рамками регіону окремий вид суспільного управління.

Регіон потрібно розглядати як складову частину народногосподарського комплексу, що зумовлює необхідність досягнення цілей подвійного характеру. З одного боку, відповідний територіальний розподіл праці передумовлює наявність необхідних видів і обсягів продукції, з іншого – задоволення інтересів мешканців району вимагає прийняття ефективних управлінських рішень для реалізації власних цілей. Щодо основних суб'єктів, які визначають зміст процесів управління, то до них належать (рис. 1.):

- органи регіонального управління як ієрархічна ланка державного управління;
- органи місцевого самоврядування;
- населення;
- регіональні кола підприємств;
- підприємства комунальної власності;
- представники регіональних інфраструктур;
- державні підприємства;
- фінансова та ринкова інфраструктура;
- міжрегіональні організації;
- регіональні громадські організації.

Вказані суб'єкти взаємодіють з органами державного управління, з іншими регіонами країни, транснаціональними корпораціями, із зарубіжними діловими колами, зарубіжними організаціями. Взаємодія цих суб'єктів призводить до процесу утворення регіонального економічного простору, середовища взаємодії суб'єктів, що веде до формування основних напрямків розвитку регіону.

Погодженість управлінського впливу в регіоні досягається за рахунок інтеграції суб'єктів управління в рамках держадміністрацій і їх структурних підрозділів [4].

Рис. 1. Структура суб'єктів регіонального управління

Висновки. Змістовний аналіз об'єктів, що входять у регіональну систему управління, дозволяє виділити п'ять основних класів: об'єкти, що керуються системою автономно; об'єкти, діяльність яких санкціонується вищими організаціями; об'єкти вищого підпорядкування, по відношенню до яких регіональна система має право санкціонера; об'єкти, які повністю управляються вищими організаціями; об'єкти, діяльність яких регулюється системою. В її функції входить лише підтримка розвитку об'єкта на відповідній траєкторії розвитку.

Наявність в межах однієї адміністративно-регіональної системи (область, район, місто) одночасно великої кількості об'єктів і суб'єктів управління різних типів значно ускладнює організацію і здійснення управлінського процесу. Проте попри всі особливості регіону його організація повинна ґрунтуватися на єдиній науковій теорії. Будь-яке управління передбачає наявність об'єкта управління, апарату, який безпосередньо здійснює процеси управління і зовнішнього середовища.

Література

1. Шапов А.А. Управление производством региона. – М.: Советская Россия. – 1979. – 201 с.
2. Васильков С.Т. Территориальное управление в новых хозяйственных условиях. – М.; Экономика. – 1990. – 191 с.
3. Зотов В.Б. Управление административной территорией в городе (проблемы и перспективы). – М.; Луч. – 2007. – 304 с.
4. Мазур А.Г. Цілі регіонального управління в перехідний період // Регіональна економіка. – 2000. – № 1. – С. 168-176.